

РЕШЕНИЕ

№ 4060

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 07.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5385** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от "Е. Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] чрез адвокат Н. Б. срещу Решение № Ж-285/ 14.04.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на Б. Й. за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-425, кв. 53, [населено място], [община], област В. Т., за която присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ-1172/03.12.2020 г. от [фирма]; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Б. Ц. Й., редовно призована, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11Б-00-17 от 14.12.2020 г., подадена от Б. Ц. Й. срещу Становище № П-ВИ-1172 от 03.12.2020 г. на [фирма] (ЕР Север), с което по същество се отказва присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР Север - АД на обект фотоволтаична централа (Ф.) с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ V-425, кв. 53, [населено място], [община], област В. Т. по Искане № EDN-7000/23.11.2020г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа.

В становището на [фирма] по постъпилата жалба се твърди, че на 24.11.2020 г. в електроразпределителното дружество е постъпило, подадено от Б. Й. Искане №[ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на Ф., планирана за изграждане в УПИ V-425, кв. 53, [населено място], [община], област В. Т. към електроразпределителната мрежа. Е. дружество е заявило, че е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа № П- ВИ-1172/03.12.2020г. Съгласно Раздел II, т. 2 от становището „Присъединяването на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон от ВМНН, като съществуващите изолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран проводник със сечение $3 \times 70 + 54,6 \text{ мм}^2$, заедно с необходимата арматура и стълбове в участъка от трафопост „1 Нова В.“ до С. 7 срещу имота“. Съгласно Раздел VI, т. 2 от становището на основание чл. 27, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и чл. 116, ал. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и във връзка с чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), с оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електроенергия към електроразпределителната мрежа на [фирма] ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка II, т. 2 от становището, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024 г. Е. дружество е заявило, че въздушна мрежа ниско напрежение (ВМНН) в района е с твърде ниско сечение за инжектиране на заявената генерация от Ф. в точка от ВМНН до посоченото УПИ. Консумацията от обекти на клиенти в района е силно занижена, с липса на активни товари, като при така предвидената и оразмерена ВМНН за нуждите на слабо населен селски район се създават реално предпоставки за колебания в мрежовото напрежение и точки с пренапрежения над допустимите. Електроснабдителното дружество счита за неправилно разбирането, че мрежовият оператор е длъжен да присъедини всеки заявен обект към съществуващата електрическа инфраструктура в посочения от заявителя срок.

С оспореното Решение № Ж-285/ 14.04.2021г. КЕВР е приела жалбата на Б. Ц. Й. срещу Становище № П-ВИ-1172/03.12.2020 г. от [фирма] за основателна и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба №

3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ, на Б. Й. за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-425, кв. 53, [населено място], [община], област В. Т., за която присъединяването е отказано със Становище № П-ВИ-1172/03.12.2020 г. от [фирма]; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по

административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ. В разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от ЗЕВИ е посочено, че заявления по ал. 1 от същата норма се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от ЗЕ.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 (общият ред) не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл. 31 и чл. 32. В настоящия случай няма спор, че заявения за проучване обект Фотоволтаична централа (Ф.) е с мощност до 30 kW, т.е. заявената мощност на предвидената за изграждане Ф. е изпълнена.

Не е спорен и въпросът относно вида и предназначението на земята (територията), върху която следва да се изгради въпросния Ф.. От изложеното може да се направи извод, че е изпълнена изцяло хипотезата на нормата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

З. Й. е подала Искане № EDN 7000/23.11.2020 г. за проучване условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ V-425, кв. 53, е. Нова В., [община], област В. Т., при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. [фирма] е издало документ, наименуван „Становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа“ № П-ВИ-1172/03.12.2020г., с което по същество е отказало присъединяване на заявената централа с мотив, че ще влоши техническите показатели на електроснабдяване на съществуващите обекти в района. Съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 с писменото становище, предоставено на лицето, подало искане за присъединяване, се определят условията за присъединяване. Отказът за присъединяване по чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 следва да бъде мотивиран, а електроразпределителното дружество е задължено да предложи нов срок за договаряне.

Задължението на [фирма] да поддържа, изгражда и реконструира своята мрежа, както и да присъединява нови обекти на производители е законоустановено. Съгласно чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия. В алинея 3 на същия член е разписано, че операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. В чл. 27 от ЗЕВИ е уредено разпределението на разходите за изграждане на присъединителните съоръжения, а именно: до границата на собственост на електрическите съоръжения - за сметка на производителя (ал. 1), от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването – за сметка на собственика на съответната мрежа (ал.2).

[фирма] не е доказало твърденията си, че присъединяването на Ф. ще доведе до влошаване качеството на електрообслужването на обектите на клиенти в района, неправилно е издало отказ за присъединяване в документ, именуван „становище“ и не е спазило чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6, като не е определило условията и не е предоставило писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за проучване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането, въпреки че за тази услуга е получило заплащане на цена за проучване съгласно чл. 87, ал. 2, т. 2 от същата наредба. Съдът счита, че неправомерно със Становище № П-ВИ-1172/03.12.2020г. е отказано присъединяването, вместо ЕР Север да определи условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ V-425, кв. 53, е. Нова В., [община], област В. Т..

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Е. Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] срещу Решение № Ж-285/ 14.04.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на "ЕР Север"- АД са дадени задължителни указания по Искане № EDN- 7000/23.11.2020г. от Б. Ц. Й..

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район В. В., В. Т., [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет: Р. Г. Л., И. Г. Г. и Н. Й. Н. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :